

**Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1935-1940 &
odaterat : Ep. L...**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

måndagen 10. 7. 1939.

Kära älskade.

Tack för brev och för telegram. De är ändå skönner ett i att vara uppmärksamma och kärleksfull. Nog tycker jag, att någon sedda av de 10, som fingo privilegier, kunde ha låtit höra av sig, men ämne har jag icke hört från någon av dem. De hade kanske haft träkigt eller vänta de på vad tidningarna skulle säga. I dag har jag läst kritiker i Dagens Nyheter och i Stockholms Tidningen. Riktigt bra är de ju icke, men det kan ju vara roligt för Sjöström, att hans gamla film får behålla priset. Det skulle dock vara intressant att få se hur de ha ordnat framställningarna därute i Paris.

Vet du, att det tyckte jag var bra härt för dig, att du icke får stanna i Stockholm. Regering och övriga myndigheter bråkar så onödigt i mitt tycke. Det är samma vi redan skulle ha varit. Men res icke, förrän du är alldeles trungen. Det kan mer nog att Kärmas dyster på landet, isynnerhet därför, att man icke får åka bil. Du frågar var jag skall

vara i vinter. Om det blir någon möjlig-
het, blir jag kvar här på Märbacka. Fröken
vill det ju mycket gärna. Kol för vinterbehov
har vi, och nu då det är så oroligt, kan det
att vi kunna få hit någon flicka, som i hem-
met inte har någon säker arbetsförtjänst, utan
är orolig att inte kunna få mat och värme.
Får vi hur det går ännu är värdet härligt,
bättre än någonsin. Jag hoppas kunna skriva
bättre, om jag håller mig stilla och bara
tänker på författarskap.

På hela detta är har jag inte fått några
pengar från Laugens, i fjol fick jag flera
tusent kronor. Men dagarna före krigsut-
brottet kom från dem en underrättelse, att de
hade tryckt en ny upplaga av Gösta. Betal-
ning för denna får jag väl aldrig, det
kunde väl behövas, men nu kommer
väl Tyrklunds pincuser i total ord-
ning. För Karlsson har jag inte hel-
let fått mer än en mindre summa från
Frackribe. Jag väntade en inbetalning
nu i September. Men kriget löser ju alla
förpliktelser. Ja, det är synd om oss alla
i dessa tider. Bekymra mig inte allt för mycket, väl
måtte vi snart få bred! Du alltid blma.